विद्या

ताडित:। रवजयपाल: । (यथा, विणामंडि-तायाम्। २०। ४४।

"नाकाले स्त्रियते कचित् विद्वः ग्राग्यतर्पि। कुमायेगापि संस्रष्टः प्राप्तकाली न जीवति॥") विश्वकर्यः, पुं, (विद्वः कर्य दव पत्रमस्य।) विद्व-कर्णे। इति अरलदिक्षपकीय:॥ (विद्वी कर्णी यस्वित। जतकर्णवेधे, चि॥)

विद्वत्रयां, स्त्री, विद्वत्रयां। इति भरतदिरूप-

विद्वकर्शिका, स्त्री, (विद्वकर्शी। खार्थे कन्।) विद्वकाणीं। इति प्रव्दरवावली॥

विह्नकर्णीं, स्त्री, (विद्व: कर्ण इव पत्रमस्या:।) ष्टचित्रियः। खनगादि इति भाषा। तत्-पर्थाय:। पाठा २ चम्बहा ३ स्थापनी ३ श्रीयसी भू रसा ६ एका छीला ७ पापचेली प प्राचीना ६ वनतित्तिका १०। इत्यमरः॥ व्यविह्नमाँ १२ व्यविह्नमाँ १२। इति तहीका॥ चाविद्यक्तर्यिका १३ विद्व-कर्णिका १८। इति ग्रन्ट्रज्ञावली ॥ अध्यत् पाठाशब्दे द्रश्यम् ॥

विद्यमानः, चि. (विद्+ग्रानच्।) वर्त्तमानः। इति सच्छ्व्दटीकायां भरतः॥ (यथा, वेदाने। "वासावां विद्यमानायामाभायां जीवितसा

विद्या, खी, (विद्यतेश्मी इति । विद्+ "संचायां समजनिषद्निपतिति।" ३।३।६६। इति क्यप्।) दुर्गा। इति ग्रन्द्रवावती। मणि-कारिका। इति शब्दचन्त्रिका ॥ ञानम्। तत्तु मोचे घौ:। इति जटाधर:॥ परमोत्तमपुर-षार्घसाधनीभूता विद्या अस्त्रचानरूपा। इति बागोजीभट्ट: ॥ मन्तः । यथा । शारदायाम् । "भानां वियत्सनयनं श्वेतो महिनि ठइयम्। चाराचरी समाखाता विदा महिषमहिनी।"

"प्रश्ववाद्यां जपेदिद्यां मायाद्यां वा जपेत् सुधी:।"

मिश्वमिह्नीमनः ॥ "दशाचरी समाखाता दिया चिसुवनेचरी। प्रवाच तथा माया भवेडिया पुनर्भे ग्रा कामं प्रथविमत्वृक्तं भवेद्विद्या पुनर्ध्य ॥" दुर्गामनः।

"वाग्वीजाद्या यहा विद्या वागीप्रत्वप्रदायिनी। कामाधा च यहा विद्या सर्वकामप्रहायिनी। तारमायाहिका विद्या भीगमीचैकहायिनी। यद्दीजाद्या भवेद्विया तद्दीजेगाङ्गकस्पना ॥" खन्यपूर्णामनः। इति तन्त्रसारः। *। महा-विद्या। कवी तस्या नानाम्हर्मग्रास्तायसी पूजा सर्वत्र भविता। अधुना सा वारोश्यारीपूंजा इति खाता। यथा,-

"वासिन् काचे सुरेशानि प्रकाशी जायते सुवि। तमीधर्में य स्वा देवताप्रतिमां सहा ॥ व्यष्टम्याच चतुर्देखां नवस्यां श्निभीमयी:।

चंद्रान्यां पचर्याच पचयोरभयोरिष । श्वता तु पूजियान्त महादियां सभीरवाम्। विदाच विविधां देवि तथान्यप्रतिमां शुभाम् ॥ एवं हि तोमधीं पूजामित्याच भवेत् कली।" इति मायातन्ते १० पटनः ।

ग्राचम्। तत्त् चरादश्विधम्। यथा। शिचा १ मत्यः २ वाकरणम् ३ निरुत्तम् ४ च्योति-षम् ५ इन्दः ६ ऋषिदः ७ यजुर्चेदः प साम-वेद: ध व्यव्यवेद: १० मीमांचा ११ न्याय: १२ घर्मग्रास्त्रम् १३ पुरागम् १४ चायुर्वेदः १५ घतुर्वेदः १६ गान्धर्वदेदः १७ व्यर्थप्रास्त्रम् १८। यथा, विषापुराणम्।

"खङ्गानि वेदाश्वलारो मीमांसा खायविसार: धर्मेपाच्चं पुरायच विद्या होताचतुर्देश ॥ षायुर्वेदी धनुर्वेदी गान्धर्वश्विति ते घय:। व्यर्थभार्कं चतुर्थेच विद्या स्वटादभीव ता: "" इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥॥॥

नीचार्यंत्रमा विद्या याद्या यथा,-"यह्धानः सुभां विद्यामाददीनावराद्यि। चन्यादपि परंधर्में कीरतं दुष्कुनादपि॥" इति मानवे २ खधाय: ॥#॥

विद्याप्रशंसा यथा.—

"ये बालभावास पठिना विद्यां वे यौवनस्था अधना चादाराः। ते शोचनीया इह जीवलीकी मनुष्यरूपेग लगा धर्मि॥ भोजने भोजनं चित्तं न कुर्थाच्छा कासेवक:। सुट्रमपि विद्यार्थे व्रजेत् मर्ड्वेमवान् ॥ ये बालभावात पटान्त विद्यां कामातुरा यीवनवष्टिताः। ते रहकाचे परिभूयमानाः सन्दत्त्यमानाः प्रिशित्रे यथाञ्जम् ।

माता श्नु: पिता वेरी वाली येन न पाठित:। न श्रीमते समामधी इंसमधी वकी यथा। विद्या नाम कुरूपरूपमधिकं प्रकृतमन्तर्धनं विद्या साधुजनिपया श्रुचिकरी विद्या गुरूकां

विद्या वन्धुजनार्त्तिनाश्चनकरी विद्या परं देवता विद्या भीग्ययप्र:कुलोज्ञतिकरी विद्याविद्यीन:

शहे चाभ्यनारे दवं लयं चैव तु इखते। अध्यं इर्योयस विद्या न द्यित परे: " इति मार्के ११०।११५ खधायी ॥

षाच विद्यादानपत्नम्। "यसु देवा यहे निसं विद्यादानं प्रवर्षयेत्। स भवेत् सर्वजीकानां पूच्यः पूजापदं वजेत् । विद्यादानं प्रवच्यामि येन तुच्यन्ति मातरः। जियति दीयते येन विधिना सं ऋगुष्य नः ॥ विद्वानाभी च्यास्त्राबि वेदान् सर्गादिसाध-

तर्क्रानीतिकासानि देया धक्नेविष्ठह्ये ॥ गार्डं वाजतन्त्रच भूततन्त्राणि भेरवम्। शास्त्राणि पठनाहानात् मातरः फलहा

च्योतियं विदाशास्त्राणि कला कार्यं खभाग्यतः। दानाहारीयमाप्नीति गन्धर्के जभते पदम् । विद्याभ्यो वर्तते लोको धर्माधर्मेच रहुये। तसादिया यहा देया दशाहरप्रकाधिभि: ॥ महीदानच गोदानं है मवस्ततिला जलम्। धान्यदीपानदानच महादानानि दानसु । इह्य चीयते दानं दीयदानं नराधिय। विद्या रहिमवाप्रीति दीयमानापि निल्मा: । एकोचारेण भूदानं इत्तं भवति भूमिप। निह ति बदाते भूष देहपातादननरम् ॥ विदारानं न तहस्य एकधा दश्रधा भवेत्। भ्रतधा कोटिधा गच्छेदिहासूच च पार्गः। राज्ञा तस्तरहायादीर्जनविद्वसरीस्पे:। सम्बद्दानानि द्वीयनी विद्या केनापि द्वीयते । विद्यादानात् परं दानं न भूतं न भविष्यति। विदादानेन दानानि निष्ट तुल्यानि वृद्धिमन् । विद्या एव परं मन्त्रे यत्तत् पदमनामयम्। प्रस्तव्यवे भक्तिभेन्या गुरस्पाचते । य च विद्यागमान् विक्ता विद्या पुस्ताविका

विद्याविवेकवीधेन अभाग्रभविचारिकाम्॥ विश्वे सर्वेकामाप्तिक्तकाद्विद्या परा मता । विद्यादानात् परं दानं न भूतं न भविष्यति। बेन इत्तेन चाप्नीति श्रिवं परमकारमम्॥ विद्याविचारतत्त्वज्ञा राजः सकागैगामिनः। सञ्जतेशिष हि भोगानि मक्ति परमां

अनवजा अपि यां प्राप्त क्रीड्जी यहराश्वरै:। सा विद्या केन मीयेत यखाः कोश्यः समी-२िय न 1

ध्वरेण कुद्धरं इस्ति सर्वपेख तुरक्षमम्। मजिकापरमात्रस्य विषस्य विषमा गति: एवंविधं विधिं वस विद्यामनाप्रभावत:। जीमंते भित्रतं पुंभिक्तसादिया परात्यरा । नहि विद्या कुलं जातिक्दपं पीवयपाचताम्। वश्ते सर्वनोकानां यहिता उपकारिका । भूतियं हीता विष्वचा दश वा महपन्नगी:। विद्या उत्यापयेत् वस्य व्यन्तवार्थापि इत्-स्थिता ।

सर्वेषामेद रहानां विद्यारहे दि मान्यता ॥ वयोवही हि जूडाकां विधानां धनवान् यस: । चित्रवाकान्तु वीर्योक विप्राकां प्रास्त्रपार्गः ॥ वित्तं वन्धुर्वयचीव तपी विद्या यथीत्तरम्। पूजनीयानि चर्नेषां विद्या तेवां गरीयसी ॥ शुक्तश्रम्घया विद्यां पृष्ककेन धनेन वा। विद्या सन्धते विद्या चतुर्थी नोपसम्बत ॥ यः तत्वाला मधी दवात् मेवतुत्वच काच-

स यदमायतः एकेन तस्तीपिश्येत् कचित्। एवंविधं महाभाग विद्याख्यं दि विश्वेतम ।